

15.3.2017

Viite: Valtakunnallisen riistaneuvoston kokous 28.2.2017

VALTAKUNNALLISEN RIISTANEUVOSTON KANNANOTTO VILLISIAN METSÄSTYKSEN TEHOSTAMISEKSI

Valtakunnallinen riistaneuvosto on kokouksessaan 28.2.2017 Helsingissä käsitellyt Suomen villisikatilannetta, ja toteaa kannanottonaan seuraavaa.

Vaikka villisian metsästystä on jo tehostettu, villisikakannan arvioidaan kuitenkin edelleen lisääntyneen Suomessa. Metsästyksen kattava tehostaminen on edelleen tarpeen.

Maa- ja metsätalousministeriön asettama villisikatyöryhmä määrittäi vuonna 2015 Suomen villisikakannan hoidolle seuraavan tavoitteen: *”Suomen villisikakanta tulisi olemassa olevan tiedon perusteella pyrkiä puolittamaan Kaakkois-Suomessa sekä Uudellamaalla ja lajin leviämistä sisämaahan tulisi rajoittaa niin, että kanta ei kasvaisi. Kanta pidetään puolitetulla tasolla niin pitkään kuin afrikkalaisen sikaruton leviäminen uhkaa. Kanta-arvion tarkentuessa alueelliset riistaneuvostot arvioivat uudelleen sopivaa villisikamäärää tai aluekohtaisia tiheyksiä.”*

Valtakunnallinen riistaneuvosto toteaa, että vuonna 2015 asetettu tavoite on edelleen voimassa, ja riistaneuvoston näkemyksen mukaan myös toteutettavissa. Afrikkalainen sikarutto muodostaa edelleen erittäin suuren uhan Suomen sikataloudelle, ja se tulee ottaa kaikilla tasoilla vakavasti. Sikarutorisikin ohella tiheän villisikakannan on todettu voivan aiheuttaa myös huomattavia maatalousvahinkoja sekä mahdollisesti negatiivisia vaikutuksia muuhun riistatalouteen.

Riistaneuvosto toteaa, että villisika on haasteellinen metsästettävä etenkin silloin, kun kanta on vielä harva. Tällöin avaintekijä villisikakannan tehokkaassa säätelyssä on maanomistajien, metsästysseurojen ja metsästäjien välinen avoimuus ja yhteistyö. Riistaneuvoston tiedossa on lukuisia esimerkkejä, joissa hyvällä yhteistyöllä on saatu poistettua kokonaisia laumoja kannan levittäytymisalueilla.

Maanomistajien ja metsästysseurojen tulee yhteistyössä huolehtia mahdollisimman kattavista metsästysoikeuksista villisian osalta. Vuokrasopimusten vastikkeettomuus on villisian kohdalla perusteltua, ja kannan tehokas säätelymahdollisuus olisi otettava ennakoivasti pohdintaan myös erilaisilla suojelualueilla.

Villisika liikkuu tyypillisesti varsin laajalla alueella, jolloin yhteistyö eri metsästysseurojen kesken niin tiedonkulussa kuin metsästyksen käytännön järjestelyissä on ensiarvoisen tärkeää. **Metsästysseurojen rajat eivät saa muodostua toimintaa rajoittavaksi tekijäksi.** Villisika olisi syytä ottaa joustavasti huomioon myös seurojen vieraslupakäytännöissä. Viimeaikaiset lainsäädännön muutokset (mm. rauhoitusajan muutos, valon käytön salliminen) tarjoavat uusia mahdollisuuksia metsästyksen tehostamiseen, joita tulee hyödyntää. **Paikallisen tiedonvaihdon lisäksi villisikahavainnoista ja –saaliista tulee ilmoittaa** kattavasti Suomen riistakeskuksen Oma riista –palvelun kautta, valtakunnallisen villisikatilanteen seuraamiseksi.

Riistaneuvosto esittää, että riistanhoitoyhdistyksissä ja metsästysseuroissa päivitetään tämän hetkinen oman alueen villisikatilanne ja tarvittaessa päätetään toimista metsästyksen tehostamiseksi omalla alueella.

VALTAKUNNALLINEN RIISTANEUVOSTO

Hannu S. Laine
Puheenjohtaja

